

De Hemelverzilveraar

DE HEMELVERZILVERAAR

LEOPOLDUS R.G. KENIS

Rijmgedichten

*Als ik je vast mag houden in
mijn dromen
Dan wens ik dat die gedachte
vroeg of laat echt moge
uitkomen*

Voorwoord

Sinds begin februari bewandel ik een aparte,
onbekende weg.

Het is zowaar ik je zeg.

Daarom geef ik in mijn voorwoord graag wat
extra uitleg.

Rijmgedichten schrijven is geen alledaagse
bezigheid.

Het is iets dat je soms verblijdt, maar waar je
eveneens een grens mee overschrijdt.

De grens tussen dromen en wensen, gedachten en
gedichten heeft geen waarde als je deze niet
respecteert.

Daarom ben ik vereerd.

Vereerd omdat ik iets heb bijgeleerd.

Woorden heb leren gebruiken die ik nog niet
kende, woorden die ik niet heb gemist.

Toch blijven ze nu voorgoed in mijn geheugen.

Daarom drink ik met volle teugen de woorden
uit mijn 'rijmgedichtenboek'.

Tot de laatste letter zal ik me afvragen:

In welk wespennest waag ik me nu?

Hoe ver zullen mijn woorden dragen?

Kunnen ze me mijn dood injagen?

*Toch mag ik niet stilstaan bij deze lugubere
gedachte, want dat is niet hetgeen wat ik van dit
'rijmgedichtenboek' verwacht.*

*Leopoldus Ramesh G. Kenis
05 maart 2017*

Inhoudsopgave

<i>Broer</i>	11
<i>01 augustus 1987</i>	12
<i>Wat is mijn leven waard?</i>	14
<i>Oh schone heide ...</i>	16
<i>De vissersboot (1)</i>	17
<i>De jaloerse jaloezie</i>	18
<i>Geen weg was donkerder dan de weg die mijn ogen bewandelden (1)</i>	19
<i>Verhuizen</i>	20
<i>Het zwembad</i>	22
<i>De vissersboot (2)</i>	24
<i>De Lampion</i>	26
<i>Het bekendste adoptiekoppel</i>	27

<i>De vrijgezel op de autosnelweg</i>	28
<i>Theodora Toverspin</i>	30
<i>Geen weg was donkerder dan de weg die mijn ogen bewandelden (2)</i>	32
<i>De kerk</i>	34
<i>Als je mijn hand niet meer wenst</i>	36
<i>Het herinneringsbord</i>	37
<i>Ga naar bed, laat ons het werk doen</i>	38
<i>14 november 1947</i>	42
<i>Het verloren chocolade paasei</i>	44
<i>19 november 1952</i>	45
<i>Dat vreemde gevoel, de tijd na een relatie</i>	47
<i>De vissersboot (3)</i>	49
<i>De grafrede: 'Hij kreeg een kans'</i>	53
<i>Als straatstenen konden spreken</i>	56
<i>De aanraking</i>	57
<i>De kandelaar</i>	59
<i>De roversjongen (1)</i>	71
<i>Het hartslot</i>	75
<i>Wie ben jij op mijn grootvaders schilderij?</i>	76
<i>De verlaten steeg</i>	79

<i>1985, een bijzonder jaar</i>	80
<i>03 november 1988</i>	82
<i>De roversjongen (2)</i>	85
<i>Wij waren er voor jou</i>	91
<i>Het lampadaïreke</i>	93
<i>De straatlantaarn</i>	97
<i>De roversjongen (3)</i>	99
<i>Het allerlaatste gesprek</i>	110

Broer,

*Je bent iemand die altijd voor een
ander klaarstaat
Met een luisterend oor, een
helpende hand en wijze raad
Voor jou is niets te veel of te gek
Je bent het echt allemaal lieve
broer,
met het hart op de juiste plek*

Van je zus, Hazina

01 augustus 1987

*Het is een zaterdag
Die zal veranderen als bij blikseminslag
Dit voor een gekend koppel uit Poppel
Zij rijden 's morgens vroeg al richting luchthaven
Aan hen komt een bijzonder geschenk opdraven*

*Dat geschenk is een kleine jongen van net twee
jaar oud
Hij heeft een guitige lach en een klein
knuffelhondje dat hij stevig vasthoudt
Het jongetje zit in een kapot T-shirtje en dito
broek - zelfs de broekknoop is zoek
Toch draagt hij ook een klavertjevier bij zich
Dat is vandaag nog steeds bij hem*

*Ook de rest van de familie wacht in spanning af
Wie is die jongen en waar komt hij ook weer
vandaan?*

*De jongen werd geboren in een land ver van hier
Waar sneeuw en bergen zijn, die reiken tot de
maan
Groter dan Europa en met meerdere culturen
Daar wonen 'meer' mensen bij elkaar in een huis
In dat verre land kent men geen dagen, enkel
werkuren*

*Ik ben een getogen inwoner van het kleine
Belgieland
In 1987 ben ik hier aanbeland
En hier woon ik nog steeds
Plannen om mijn geboorteland te bezoeken heb
ik, maar nog niets concreets*

Wat is mijn leven waard?

*Ik loop door een leven dat ik nooit eerder mocht
belevén
En nergens staat de weg aangegeven
Wie ben ik, en waar kom ik vandaan?
Wat is mijn aanblik en wat is, en wordt, de zín van
mijn bestaan?
Leef ik te traag of in een snelle vaart?
En dan stel ik me de vraag:
“Wat is in mijn ogen mijn leven waard?”*

*Ik ontmoet iedere dag dezelfde mensen, soms
iemand anders
Iedere keer een lach, andere wensen of gewoon
omstanders
Wat zal ik nu weer met hen belevén?
Zullen ze bij me blijven in dit leven?
Dat is wat me zorgen baart
Want dan stel ik me de vraag:
“Wat is in hun ogen mijn leven waard?”*

Nu ik oud ben en versleten, niet goed weet of ik
mezelf wel ken,
Kan ik zeggen:
"Ik heb zonder omwegen mogen zweven!"
Onderweg heb ik je ontmoet
Jij hebt zin aan mijn leven kunnen geven en
het ook mogen verlengen
En eindelijk kan ik de vraag beantwoorden:
"Wat is mijn leven waard?"
De levensweg is ondoorgrondelijk en staat
nergens aangegeven... zelfs niet op een
wereldkaart